CONCLUZIILE AVOCATULUI GENERAL
DOMNUL MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
prezentate la 16 ianuarie 2025[1]

Cauzele conexate C-281/23 P și C-282/23 P

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A.,
RTE Réseau de transport d'électricité,
Svenska kraftnät,
TenneT TSO BV
împotriva

Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER)

„Recurs – Piața internă de energie electrică – Regulamentul (UE) 2019/942 – Camera de recurs a ACER – Intensitatea controlului asupra deciziilor ACER – Regulamentul (UE) 2017/2195 – Energie electrică de echilibrare – Operatori de transport și de sistem – Crearea platformelor europene pentru schimbul de energie de echilibrare – Platforma europeană pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată (platforma aFRR) – Platforma europeană pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală (platforma mFRR) – Elaborarea și aprobarea cadrului de punere în aplicare a platformelor – Funcții pentru funcționarea platformelor – Capacitate interzonală pentru schimbul de energie de echilibrare – Decizie a ACER de respingere a propunerii comune a operatorilor de transport și de sistem”

1. Prin prezentele recursuri, mai mulți operatori de transport și de sistem de energie electrică (denumiți în continuare „OTS”)[2] solicită anularea a două Hotărâri ale Tribunalului din 15 februarie 2023, Austrian Power Grid ș.a./ACER[3] și Austrian Power Grid ș.a./ACER[4] (denumite în continuare „hotărârile atacate”).

[1] Limba originală: spaniola.

[2] OTS-urile răspund de exploatarea, de întreținerea și, dacă este necesar, de dezvoltarea sistemului de transport într-o anumită zonă și, după caz, a interconexiunilor acestuia cu alte sisteme. Ele trebuie să asigure că sistemul interconectat de foarte înaltă și de înaltă tensiune are capacitatea de a satisface pe termen lung un nivel rezonabil al cererii de transport de energie electrică în vederea livrării acesteia către clienții finali și distribuitori, dar fără a include furnizarea.

[3] T-606/20, EU:T:2023:64.

[4] T-607/20, EU:T:2023:65.

2. Prin aceste hotărâri, Tribunalul a respins acțiunile în anulare introduse de anumite OTS-uri împotriva a două decizii ale camerei de recurs a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) din 16 iulie 2020 de confirmare a validității următoarelor decizii ale agenției menționate:

– Decizia 02/2020 din 24 ianuarie 2020 privind cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată (denumită în continuare „platforma aFRR”) [5];

– Decizia 03/2020 din 24 ianuarie 2020 privind cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală (denumită în continuare „platforma mFRR”) [6].

3. Recursurile ridică în esență două probleme, și anume una de natură mai generală și una de natură extrem de tehnică. Este vorba despre clarificarea aspectului dacă Tribunalul a săvârșit erori de drept atunci când:

– s-a pronunțat cu privire la intensitatea controlului (deplin sau restrâns) pe care camera de recurs l-a efectuat cu privire la Deciziile ACER 02/2020 și 03/2020;

– a interpretat articolele 20 și 21, pe de o parte, și, pe de altă parte, articolul 37 din Regulamentul (UE) 2017/2195 [7], care reglementează platformele mFRR și aFRR și, respectiv, „calcularea capacității interzonale”.

I. Cadrul juridic

A. Regulamentul 2017/2195

4. Articolul 20 („Platforma europeană pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală”) prevede:

„(1) În termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, toți OTS elaborează o propunere privind cadrul de punere în aplicare a unei platforme europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală.

(2) Platforma europeană pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală, operată de OTS sau prin intermediul unei entități create de OTS înșiși, se bazează pe principii comune de guvernanță și pe procese operaționale comune și este constituită cel puțin din funcția de optimizare a activării și din funcția de decontare OTS-OTS. Această platformă europeană aplică un model OTS-OTS multilateral, cu liste de ordine de merit comune, pentru a face schimb cu toate ofertele de energie de echilibrare din toate produsele standard de rezerve pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală, cu excepția ofertelor indisponibile în temeiul articolului 29 alineatul (14).

[5] Cauza A-001-2020 (consolidată). Prescurtarea aFRR corespunde termenilor din limba engleză *European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with automatic activation*.

[6] Cauza A-002-2020 (consolidată). Prescurtarea mFRR corespunde termenilor din limba engleză *European platform for the exchange of balancing energy from frequency restoration reserves with manual activation*.

[7] Regulamentul Comisiei din 23 noiembrie 2017 de stabilire a unei linii directoare privind echilibrarea sistemului de energie electrică (JO 2017, L 312, p. 6).

(3) Propunerea menționată la alineatul (1) include cel puțin:

(a) proiectarea de principiu a platformei europene;

(b) foaia de parcurs și calendarul de punere în aplicare a platformei europene;

(c) definirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei europene;

(d) normele propuse privind guvernanța și funcționarea platformei europene, bazate pe principiul nediscriminării și al asigurării unui tratament echitabil pentru toți OTS membri, precum și pe faptul că niciun OTS nu beneficiază de avantaje economice nejustificate ca urmare a participării sale la funcțiile platformei europene;

(e) propunerea de desemnare a entității sau a entităților care vor îndeplini funcțiile definite în propunere […].

[…]

(4) În termen de șase luni de la aprobarea propunerii privind cadrul de punere în aplicare a unei platforme europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală, toți OTS desemnează entitatea sau entitățile propuse pentru a li se încredința operarea platformei europene în temeiul alineatului (3) litera (e).

(5) În termen de optsprezece luni de la aprobarea propunerii privind cadrul de punere în aplicare a unei platforme europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală, toți OTS pot elabora o propunere de modificare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală, în temeiul alineatului (1). Modificările propuse trebuie să fie sprijinite de o analiză cost-beneficiu efectuată de toți OTS în temeiul articolului 61. Propunerea trebuie notificată Comisiei.

[…]”

5. Articolul 21 („Platforma europeană pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată”) este formulat în termeni similari articolului 20.

6. Articolul 37 („Calcularea capacității interzonale”) prevede:

„(1) După ora de închidere a porții pieței intrazilnice interzonale, toți OTS actualizează în mod continuu disponibilitatea capacității interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare sau pentru realizarea procesului de compensare a dezechilibrelor. Capacitatea interzonală trebuie actualizată de fiecare dată când o parte din capacitatea interzonală a fost folosită sau când capacitatea interzonală a fost recalculată.

(2) Înainte de punerea în aplicare a metodologiei de calcul al capacității în temeiul alineatului (3), OTS utilizează capacitatea interzonală rămasă după ora de închidere a porții pieței intrazilnice interzonale.

(3) În termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, toți OTS dintr-o regiune de calcul al capacităților elaborează o metodologie de calcul al capacității interzonale în intervalul de echilibrare pentru schimbul de energie de echilibrare sau pentru realizarea procesului de compensare a dezechilibrelor. Această metodologie trebuie să evite denaturările pieței și să fie compatibilă cu metodologia de calcul al capacității interzonale aplicată în intervalul intrazilnic stabilit în Regulamentul (UE) 2015/1222".

B. Regulamentul (UE) 2019/942[8]

7. Articolul 6 („Atribuțiile ACER privind autoritățile de reglementare") prevede la alineatul (10):

„ACER este competentă să adopte decizii individuale privind aspecte legate de reglementare sau care au efecte asupra comerțului transfrontalier sau a securității sistemului transfrontalier și care necesită o decizie comună luată de cel puțin două autorități de reglementare, în cazul în care competența a fost conferită autorităților de reglementare în temeiul unuia dintre următoarele acte juridice:

(a) un act legislativ al Uniunii adoptat în temeiul procedurii legislative ordinare;

(b) coduri de rețea și orientări adoptate înainte de 4 iulie 2019 și versiunile ulterioare revizuite ale respectivelor coduri de rețea și orientări; sau

(c) coduri de rețea și orientări adoptate ca acte de punere în aplicare în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

ACER este competentă să adopte deciziile individuale menționate la primul paragraf în următoarele situații:

(a) când autoritățile de reglementare competente nu au ajuns la un acord în termen de șase luni de la data la care a fost sesizată ultima dintre aceste autorități privind cazul respectiv sau în termen de patru luni, în cazurile prevăzute la articolul 4 alineatul (7) din prezentul regulament sau la articolul 59 alineatul (1) litera (c) sau la articolul 62 alineatul (1) litera (f) din Directiva (UE) 2019/944; sau

(b) la solicitarea comună a autorităților de reglementare competente.

Autoritățile de reglementare competente pot solicita în comun ca termenul menționat la al doilea paragraf litera (a) din prezentul alineat să fie prelungit cu un termen de cel mult șase luni, cu excepția cazurilor menționate la articolul 4 alineatul (7) din prezentul regulament sau la articolul 59 alineatul (1) litera (c) sau articolul 62 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2019/944.

În cazul în care competențele de a decide cu privire la aspecte transfrontaliere menționate la primul paragraf au fost conferite autorităților de reglementare în cadrul noilor coduri de rețea sau orientări adoptate ca acte delegate după 4 iulie 2019, ACER este competentă doar în mod voluntar în temeiul celui de al doilea paragraf litera (b) din prezentul alineat, la cererea a cel puțin 60 % din autoritățile de reglementare competente. În cazul în care sunt implicate doar două autorități de reglementare, oricare dintre acestea poate sesiza ACER cu privire la caz.

[8] Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 de instituire a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (reformare) (JO 2019, L 158, p. 22).

Până la 31 octombrie 2023 și, ulterior, din trei în trei ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la eventuala necesitate de a spori și mai mult implicarea ACER în procesul de soluționare a cazurilor de dezacord dintre autoritățile de reglementare în ceea ce privește deciziile comune referitoare la aspecte în legătură cu care au fost conferite competențe autorităților de reglementare respective printr-un act delegat după 4 iulie 2019. Dacă este cazul, raportul este însoțit de o propunere legislativă privind modificarea competențelor respective sau transferul competențelor necesare către ACER.”

II. Istoricul litigiilor

8. Punctele 2-18 din hotărârile atacate descriu istoricul ambelor litigii în termenii pe care îi rezumăm în continuare.

9. După intrarea în vigoare, la 18 decembrie 2017, a Regulamentului 2017/2195, toate OTS-urile au elaborat, în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din regulamentul menționat, o propunere de metodologie mFRR și, în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din acesta, o propunere de metodologie aFRR.

10. La 18 decembrie 2018, OTS-urile au transmis, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) și alineatul (2) litera (a) din Regulamentul 2017/2195, tuturor autorităților naționale de reglementare (denumite în continuare „ANR”), spre aprobare, propunerile lor de metodologie aFRR și mFRR.

11. ACER și-a exprimat dezacordul față de aceste propuneri inițiale, iar OTS-urile au transmis o a doua și o a treia propunere, care conțineau anumite modificări.

12. La 18 decembrie 2019, ca răspuns la e-mailul ACER din 17 decembrie 2019, OTS-urile au transmis ACER o versiune modificată a celei de a treia propuneri aFRR și a celei de a treia propuneri mFRR. Acestea au confirmat că o entitate unică (un singur OTS sau o societate deținută de OTS-uri) va fi însărcinată să îndeplinească funcțiile necesare în mod specific pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR, și anume, optimizarea activării și decontarea OTS-OTS, și că, în ceea ce privește executarea gestionării capacității, care era o funcție multiplatformă, ea va putea fi încredințată unei alte entități unice (un singur OTS sau o societate deținută de OTS-uri).

13. La 20 decembrie 2019, ACER a întocmit o versiune finală a proiectelor sale de decizii privind metodologiile aFRR și mFRR, care au fost comunicate OTS-urilor.

14. La 24 ianuarie 2020, ACER a adoptat Decizia 02/2020 privind metodologia aFRR și Decizia 03/2020 privind metodologia mFRR.

15. La 23 martie 2020, în temeiul articolului 28 din Regulamentul 2019/942, Austrian Power Grid, ČEPS, a.s., Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., Red Eléctrica de España, S. A., RTE Réseau de transport d’électricité și Svenska kraftnät au introdus la camera de recurs a ACER o cale de atac împotriva Deciziei 02/2020, care a fost înregistrată inițial cu numărul A-001-2020. TenneT TSO BV și TenneT TSO GmbH au introdus la camera de recurs a ACER o cale de atac împotriva, printre altele, a Deciziei 02/2020, care a fost înregistrată inițial cu numărul A-004--2020. Constatând că aceste cauze aveau același obiect, camera de recurs le-a regrupat ulterior sub numărul cauzei A-001-2020 (consolidată).

16. La 16 iulie 2020, camera de recurs a confirmat Decizia 02/2020, respingând căile de atac în cauza A-001-2020 (consolidată).

17. Aceleași OTS-uri au introdus la camera de recurs a ACER două căi de atac împotriva Deciziei 03/2020 privind metodologia mFRR, care au fost regrupate ulterior și înregistrate sub numărul cauzei A-002-2020 (consolidată).

18. La 16 iulie 2020, camera de recurs a confirmat Decizia 03/2020, respingând căile de atac în cauza A-002-2020 (consolidată).

III. Procedura în fața Tribunalului

19. La 30 septembrie 2020, mai multe OTS-uri au introdus două acțiuni în anulare împotriva deciziilor A-001-2020 și A-002-2020 ale camerei de recurs a ACER din 16 iulie 2020 prin care au fost confirmate Deciziile 02/2020 și 03/2020 ale ACER.

20. La 15 februarie 2023, prin hotărârile atacate, Tribunalul a respins aceste acțiuni în anulare.

IV. Recursul la Curtea de Justiție

21. Recurentele (Polskie sieci elektroenergetyczne, RTE Réseau de transport d'électricité, Svenska kraftnät și TenneT TSO) solicită Curții:

– anularea în tot sau în parte a hotărârilor atacate;

– anularea în tot sau în parte a deciziilor A-001-2020 și A-002-2020 ale camerei de recurs a ACER din 16 iulie 2020;

– obligarea ACER la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurente în cadrul recursului și în primă instanță în fața Tribunalului.

22. ACER solicită Curții:

– respingerea recursurilor ca inadmisibile, în tot sau în parte, și, în orice caz, ca vădit nefondate și respingerea în tot a acestora;

– obligarea recurentelor la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de ACER în prezenta procedură.

23. În recursurile formulate, recurentele invocă două motive pentru anularea hotărârilor atacate:

– Tribunalul a concluzionat în mod greșit că camera de recurs a ACER și-a îndeplinit obligația de a efectua un control complet, iar nu un control limitat la erorile vădite ale deciziilor în litigiu ale ACER;

– Tribunalul a aplicat incorect articolele 20 și 21, precum și articolul 37 din Regulamentul 2017/2195 în aprecierea temeiurilor juridice aplicabile funcționării platformelor aFRR și mFRR. Acesta a soluționat litigiul în favoarea poziției ACER și a camerei sale de recurs, cu o

interpretare care favorizează în mod nejustificat competențele ACER în detrimentul celor ale OTS-urilor și ANR-urilor.

24. Înainte de a analiza fiecare dintre cele două motive de recurs, ne vom pronunța asupra obiecțiilor privind admisibilitatea recursului.

V. Cu privire la admisibilitate

25. ACER susține că recursurile sunt inadmisibile întrucât:

– motivele de recurs reiau argumente deja prezentate de OTS-uri în fața Tribunalului. Aceasta presupune reexaminarea unor chestiuni deja soluționate de Tribunal, ceea ce nu este posibil în cadrul unui recurs [9];

– în ceea ce privește primul motiv, el este lipsit de consecințe practice deoarece divergența juridică se referă la o notă de subsol din decizia camerei de recurs în care aceasta afirmă că a efectuat un control, limitat la eroarea vădită, al elementelor tehnice ale deciziei în cauză. OTS-urile recunosc totuși că, în pofida acestui fapt, camera de recurs a efectuat *de facto* un control complet. Dacă aceasta este situația, motivul de recurs ar fi ipotetic, nu ar avea nicio consecință practică și nu le-ar conferi niciun beneficiu [10].

26. Dubla obiecție de inadmisibilitate trebuie să fie respinsă.

27. În cazul în care un recurent contestă interpretarea sau aplicarea dreptului Uniunii de către Tribunal, este admisibil ca aspectele de drept analizate în primă instanță să fi rediscutate în cadrul unui recurs. Dacă recursul nu s-ar putea întemeia pe motive și argumente utilizate deja în fața Tribunalului, procedura de recurs ar fi lipsită de o parte din sensul său [11]. Curtea a statuat în mod repetat că un recurent poate să formuleze un recurs invocând motive derivate din însăși hotărârea atacată prin care să conteste temeinicia în drept a acesteia [12].

28. Aceasta este și situația din speță: prin motivele de anulare pe care le invocă, recurentele identifică (presupusele) erori de drept pe care le-a săvârșit Tribunalul. Invocarea în recurs a unor erori de drept cu privire la aspecte juridice deja examinate în primă instanță corespunde, repetăm, logicii care stă la baza recursurilor.

29. În ceea ce privește primul motiv de recurs, admiterea acestuia ar determina atât anularea hotărârilor, cât și, dacă este cazul, a deciziilor camerei de recurs și a deciziilor ACER, ceea ce ar produce efecte asupra situației juridice a recurentelor. Prin urmare, ele au un interes ca primul lor motiv de recurs, care nu este ipotetic, să fie admis. Dacă acesta trebuie admis sau nu este o chestiune a cărei soluționare va fi permisă doar de examinarea pe fond.

[9] Ordonanța din 16 martie 2021, XH/Comisia (C-399/20 P, EU:C:2021:205, punctul 21), și Ordonanța din 12 noiembrie 2020, Lazarus/Comisia, (C-85/20 P, EU:C:2020:912, punctul 39).

[10] Hotărârea din 13 iulie 2023, D & A Pharma/EMA (C-136/22 P, EU:C:2023:572, punctele 43-45), și Hotărârea din 27 martie 2019, Canadian Solar Emea ș.a./Consiliul (C-236/17 P, EU:C:2019:258, punctul 92).

[11] Hotărârea din 12 septembrie 2006, Reynolds Tobacco ș.a./Comisia (C-131/03 P, EU:C:2006:541, punctul 51), Hotărârea din 16 mai 2002, ARAP ș.a./Comisia (C-321/99 P, EU:C:2002:292, punctul 49), și Hotărârea din 13 iulie 2000, Salzgitter/Comisia (C-210/98 P, EU:C:2000:397, punctul 43).

[12] Hotărârea din 26 februarie 2020, SEAE/Alba Aguilera ș.a. (C-427/18 P, EU:C:2020:109, punctul 54), și Hotărârea din 6 septembrie 2018, Republica Cehă/Comisia (C-4/17 P, EU:C:2018:678, punctul 24).

VI. Primul motiv de recurs: intensitatea controlului camerei de recurs asupra deciziilor ACER

A. Argumentele părților

30. Recurentele consideră că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că camera de recurs a ACER a realizat un control complet al deciziilor în litigiu.

31. În opinia recurentelor, Tribunalul a săvârșit această eroare ignorând evaluarea camerei de recurs însăși cu privire la intensitatea controlului pe care ea îl aplică și examinând dacă acest control a fost sau nu complet. Acționând astfel, Tribunalul nu a respectat jurisprudența Curții stabilită în Hotărârea ACER/Aquind [13].

32. ACER se opune acestor argumente.

B. Apreciere

33. În Hotărârea ACER/Aquind, Curtea a statuat că camera de recurs a ACER trebuie să efectueze un control *complet* nu doar al aprecierilor juridice, ci și al aprecierilor de ordin tehnic, științific și economic complexe efectuate de ACER în deciziile sale. Camera de recurs nu se poate limita la a efectua un control *restrâns*, care se concentrează doar pe existența unor erori vădite de apreciere [14].

34. Nu este necesar în acest moment să prezentăm mai detaliat motivele care au determinat Curtea să impună această modalitate de control în sarcina camerei de recurs a ACER [15] după interpretarea articolelor 18 și 19 din Regulamentul (CE) nr. 713/2009 [16]. Jurisprudența stabilită în Hotărârea ACER/Aquind nu este în discuție în prezentele recursuri.

35. Atunci când camera de recurs a ACER a adoptat deciziile în litigiu (16 iulie 2020), Hotărârea ACER/Aquind nu fusese încă pronunțată. La acea dată, camera de recurs urma practica sa obișnuită, și anume un control limitat al aprecierilor de ordin tehnic, științific și economic complexe. Controlul său se limita la a verifica dacă deciziile ACER conțineau erori vădite de apreciere.

[13] Hotărârea din 9 martie 2023, ACER/Aquind (C-46/21 P, EU:C:2023:182, denumită în continuare „Hotărârea ACER/Aquind”, punctele 53-74).

[14] În concluziile pe care le-am prezentat în această cauză (C-46/21 P, EU:C:2022:695, punctele 36-78), am susținut aceeași teză.

[15] Cu privire la activitatea camerei de recurs a ACER până în anul 2021, a se vedea Ollier, J., și Piebalgs, A., „The appeal procedure in the application of the EU Energy Law. Experience from ACER's Board of Appeal 2016-2021”, *Robert Schuman Center Policy Paper*, 2023/06.

[16] Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 de instituire a Agenției pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (JO 2009, L 211, p. 1).

36. În opinia Tribunalului, din deciziile atacate [17] de OTS-uri rezulta că, „în conformitate cu practica sa decizională de la acea dată, camera de recurs a efectuat un control complet numai cu privire la aprecierile juridice ale ACER din [decizii], dar s-a limitat să efectueze un control restrâns, limitat la căutarea unor erori vădite, cu privire la aprecierile sale de fapt complexe, de ordin tehnic, recunoscând în această privință ACER o anumită marjă de apreciere” [18].

37. Cu toate acestea, Tribunalul a precizat că:

– „[…] camera de recurs și-a concentrat în esență controlul asupra aprecierilor juridice efectuate de ACER în [deciziile atacate], în privința cărora a exercitat un control complet” (punctul 203 din hotărârile atacate);

– „[…] în rarele cazuri în care […] ea a fost chemată să controleze aprecieri de ordin tehnic complexe, camera de recurs a efectuat în practică un control care depășea un simplu control restrâns, astfel încât, *de facto*, aceasta s-a conformat obligațiilor sale în ceea ce privește intensitatea controlului pe care trebuia să îl efectueze [cu privire la deciziile ACER]” (punctul 204 din hotărârile atacate).

38. Abordarea Tribunalului în aceste două acțiuni în anulare contrastează cu cea pe care el însuși a adoptat-o în cauza T-735/18 [19], care a făcut obiectul Hotărârii ACER/Aquind.

39. În cauza T-735/18, Tribunalul a confirmat o observație a camerei de recurs a ACER similară celei transcrise mai sus, și nu a verificat dacă, *de facto*, această cameră a efectuat un control complet al aprecierilor de ordin tehnic complexe.

40. Deși în cauza ACER/Aquind Agenția a susținut că, în realitate, camera de recurs a exercitat un control complet al aspectelor de ordin tehnic complexe, Curtea a confirmat că Tribunalul nu a săvârșit o eroare de drept, întrucât reieșea în mod expres din cuprinsul punctului 52 din decizia camerei de recurs că aceasta a urmărit să își limiteze controlul (asupra Deciziei nr. 05/2018) la existența unei erori vădite de apreciere [20].

41. În schimb, în prezent Tribunalul are o abordare diferită. În loc să considere, astfel cum afirma camera de recurs însăși, că controlul pe care aceasta l-a efectuat cu privire la aspectele de ordin tehnic complexe era limitat, Tribunalul *plonjează* în deciziile atacate pentru a verifica dacă camera de recurs a făcut ceea ce a afirmat că nu a făcut.

42. În urma acestei verificări, Tribunalul a concluzionat că camera de recurs a exercitat *de facto* un control nelimitat și complet al aprecierilor de ordin tehnic complexe ale ACER. Mai precis, Tribunalul a precizat că această cameră a verificat că procesul de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile, în formă centralizată sau descentralizată, era o funcție necesară pe plan tehnic pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR [21].

[17] Tribunalul citează nota de subsol 83 și punctul 193 din decizia camerei de recurs referitoare la Decizia 03/2020, precum și nota de subsol 81 și punctul 192 din decizia camerei de recurs referitoare la Decizia 02/2020.

[18] Hotărârile atacate, punctul 200. La punctele corelative (192 și 193) din deciziile sale, camera de recurs a afirmat că, dintr-o perspectivă tehnică, stabilirea aspectului dacă platformele aFRR și mFRR necesită funcția în discuție reprezintă *un aspect de ordin tehnic complex*, asupra căruia ACER dispune de o anumită marjă de apreciere, și că, în linia practicii sale decizionale, *controlul camerei de recurs se limitează la a verifica dacă există o eroare vădită de apreciere*.

[19] Hotărârea din 18 noiembrie 2020, Aquind/ACER (T-735/18, EU:T:2020:542).

[20] Hotărârea ACER/Aquind, punctele 73 și 74.

[21] Punctul 204 din hotărârile atacate.

43. În opinia noastră, Tribunalul săvârșește o eroare de drept atunci când nu ține seama de declarația făcută de camera de recurs. Dacă aceasta recunoaște că exercită un control limitat și marginal al aspectelor de ordin tehnic complexe din deciziile ACER atacate, nu vedem cum se poate face abstracție de această declarație și cum poate fi ea înlocuită cu una contrară.

44. Așa cum am propus în concluziile noastre în cauza ACER/Aquind [22] și astfel cum Curtea a confirmat în hotărârea sa [23], atunci când camera de recurs afirmă că a exercitat un *control limitat*, restrâns la aprecierea erorilor vădite din deciziile ACER cu privire la aspectele de ordin tehnic complexe, Tribunalul nu trebuie să verifice dacă „în realitate" această cameră a exercitat un *control complet* al aspectelor menționate.

45. Pornind de la această premisă, în prezenta speță, Tribunalul ar fi trebuit să accepte declarația camerei de recurs, care este organismul cel mai bine calificat să știe ce tip de control a aplicat în propriile sale decizii.

46. Dacă, astfel cum este cazul în speță, camera de recurs afirmă că a exercitat un control limitat și marginal, Tribunalul ar trebui să anuleze fără alte deliberări deciziile camerei respective în temeiul jurisprudenței ACER/Aquind. După respectiva anulare, camera de recurs ar trebui să redacteze decizii noi, în care să aplice un control complet al aspectelor de ordin tehnic complexe [24].

47. Atunci când, dimpotrivă, camera de recurs afirmă într-o decizie că a exercitat un control complet al aprecierilor juridice și de ordin tehnic complexe dintr-o decizie a ACER, Tribunalul trebuie să verifice întinderea acestui control dacă reclamanții consideră că el nu are sfera de aplicare adecvată sau că este insuficient. În cazul în care nu ar face acest lucru și ar accepta aprecierea camerei de recurs, Tribunalul ar încălca dreptul reclamanților la protecție jurisdicțională efectivă.

48. Considerațiile de mai sus ne determină să propunem admiterea primului motiv de recurs.

VII. Al doilea motiv de recurs: Tribunalul nu a aplicat în mod corect articolele 20, 21 și 37 din Regulamentul 2017/2195 atunci când a evaluat temeiurile juridice ale funcțiilor necesare pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR

49. Pe scurt, prin acest motiv se reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că, în conformitate cu Regulamentul 2017/2195, așa-numita „funcție de gestionare a capacității de transport interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare" este o funcție necesară pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR.

50. Cele două teze în discuție susțin, de pe poziții opuse, că:

– această funcție trebuie să fie exercitată de platformele europene pentru schimbul de energie de echilibrare (teza ACER, susținută de camera de recurs și de Tribunal);

[22] Punctele 80 și 81.

[23] Hotărârea ACER/Aquind, punctul 74.

[24] Părțile afectate vor putea să pună în discuție această nouă decizie și să o atace printr-o acțiune în anulare la Tribunal, ceea ce le garantează dreptul la protecție jurisdicțională efectivă.

– această funcție este de competența OTS-urilor (teza recurentelor, care este susținută de toate OTS-urile înainte și după adoptarea Deciziilor ACER 02/2020 și 03/2020) [25].

51. Din punct de vedere tehnic, probabil că atribuirea acestei funcții platformelor europene pentru schimbul de energie de echilibrare ar fi fost o opțiune recomandabilă. Totuși, din motivele pe care le vom expune în continuare, considerăm că nu aceasta a fost alegea legiuitorului Uniunii, reflectată de articolele 20, 21 și 37 din Regulamentul 2017/2195.

52. Recurentele susțin că Tribunalul a aplicat în mod greșit articolele 20, 21 și 37 din Regulamentul 2017/2195 atunci când a evaluat temeiurile juridice ale funcțiilor necesare pentru funcționarea platformelor mFRR și aFRR. În opinia acestora:

– Tribunalul a concluzionat în mod greșit că gestionarea capacității, ca proces coordonat și centralizat la nivel multiplatformă de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile, este o funcție necesară pentru funcționarea platformelor mFRR și aFRR în sensul articolului 20 alineatul (3) litera (c) și al articolului 21 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195;

– articolul 37 din Regulamentul 2017/2195 impune OTS-urilor să gestioneze capacitatea interzonală pentru schimbul de energie electrică, însă nu le obligă ca această capacitate să fie inclusă ca funcție necesară pentru elaborarea platformelor mFRR și aFRR. Aceste platforme sunt elaborate în cadrul unor proceduri diferite, reglementate la articolele 20 și 21 din regulamentul menționat.

53. Recurentele împart acest motiv de recurs în două părți strâns legate între ele:

– Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a apreciat că calcularea capacității interzonale, prevăzută la articolul 37 din Regulamentul 2017/2195, trebuie să fie considerată o funcție necesară pentru funcționarea platformelor mFRR și aFRR, prevăzute la articolele 20 și 21 din regulamentul amintit. Prin acest raționament, Tribunalul ar fi extins regimul articolelor 20 și 21 la funcția la care face referire la articolul 37, care prevede un regim juridic diferit;

– Tribunalul a săvârșit o altă eroare de drept la interpretarea articolelor 20 și 21 din Regulamentul 2017/2195, confundând obligațiile legale ale OTS-urilor cu drepturile pe care acestea le pot exercita în legătură cu funcțiile platformelor mFRR și aFRR.

54. ACER respinge aceste argumente.

55. Înainte de a analiza cele două părți în care recurentele împart acest al doilea motiv de recurs, considerăm util să explicăm, dat fiind caracterul lor extrem de tehnic, modurile de funcționare a pieței de echilibrare a energiei electrice și a platformelor europene create pentru a favoriza conexiunile transfrontaliere între piețele de echilibrare a energiei electrice naționale.

[25] Tribunalul admite acest lucru la punctele 142 și 143 din hotărârile atacate, în legătură cu propunerile OTS-urilor anterioare Deciziilor ACER 02/2020 și 03/2020. OTS-urile au continuat să susțină această teză ulterior, astfel cum recunoaște ACER în Decizia 14/2022 din 30 septembrie 2022 de modificare a cadrului de punere în aplicare a platformei mFRR: „The nature of the CMF [capacity management function] as a required function pursuant to Article 12(2) of ACER Decision 03/2020 is currently the subject matter of actions for annulments in case T-607/20 pending before the General Court. In that regard the TSOs [transmission system operators] mentioned that their submission in the present proceedings is without prejudice to their position, recorded in their final proposal of 18 December 2019 underlying Decision No 03/2020 of 24 January 2020, that the CMF is not a required platform function and does not fall within the scope of Articles 20, 21 and 22 of the EB Regulation” (nota de subsol 4).

A. Observații preliminare: piețele de echilibrare a energiei electrice și platformele europene pentru schimbul de energie de echilibrare

56. În funcție de caracteristicile lor fizice, există patru tipuri de piețe angro de energie electrică, la care se referă articolele 6-9 din Regulamentul (UE) 2019/943 [26]:

– piețele pentru ziua următoare, în cadrul cărora producția poate fi planificată și negociată pentru ziua următoare;

– piețele intrazilnice, în cadrul cărora cererea planificată poate fi ajustată într-un timp scurt în funcție de modificările din producția de energie electrică, în special de creșterea ponderii energiei din surse regenerabile, precum energia eoliană și cea solară;

– piețele la termen, prin care se încearcă atenuarea volatilității prețurilor la vedere. În cadrul acestora, participanții la piață, inclusiv proprietarii de instalații de producere a energiei electrice din surse regenerabile, sunt protejați împotriva riscurilor derivate din această volatilitate;

– piețele de echilibrare, create pentru ca cererea și oferta din rețea să fie întotdeauna echilibrate și pentru a neutraliza riscul întreruperilor în aprovizionarea cu energie electrică. Pentru a atinge acest obiectiv, este necesar să existe piețe pe care OTS-urile să poată achiziționa energia necesară pentru a menține echilibrarea rețelei [27] aproape de ora livrării.

57. În ceea ce privește aceste din urmă piețe, Regulamentul 2017/2195 stabilește, „la nivelul întregii UE, o serie de norme tehnice, de funcționare și de piață care reglementează funcționarea piețelor de echilibrare” [28].

58. În concret, pentru a contribui la dezvoltarea pieței interne de energie electrică a Uniunii, Regulamentul 2017/2195 urmărește ca alocarea energiei pe piețele de echilibrare, limitată anterior la nivel național, să se realizeze progresiv, în conformitate cu calendarul stabilit în acesta, la nivel european.

[26] Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind piața internă de energie electrică (reformare) (JO 2019, L 158, p. 54).

[27] Articolul 2 punctul 1 din Regulamentul 2017/2195 definește „echilibrarea” ca fiind „toate acțiunile și procesele, din toate intervalele de timp, prin care OTS asigură, într-un mod continuu, menținerea frecvenței sistemului într-un domeniu de stabilitate predefinit, astfel cum este stabilit la articolul 127 din Regulamentul (UE) 2017/1485, și conformitatea cu cantitatea de rezerve necesară în ceea ce privește cantitatea cerută, astfel cum se prevede în partea IV titlurile V, VI și VII din Regulamentul (UE) 2017/1485”. A se vedea Regulamentul (UE) 2017/1485 al Comisiei din 2 august 2017 de stabilire a unei linii directoare privind operarea sistemului de transport al energiei electrice (JO 2017, L 220, p. 1).

[28] Considerentul (5) al Regulamentului 2017/2195 adaugă că acesta „instituie norme privind achiziția de capacitate pentru echilibrare, activarea energiei de echilibrare și decontarea financiară a părților responsabile cu echilibrarea. Regulamentul prevede de asemenea elaborarea de metodologii armonizate pentru alocarea capacității interzonale de transport în scopuri de echilibrare. Aceste norme vor spori lichiditatea piețelor pe termen scurt, permițând intensificarea comerțului transfrontalier și o utilizare mai eficientă a rețelei existente în scopul echilibrării energiei. Având în vedere faptul că ofertele de energie de echilibrare vor concura pe platforme de echilibrare la nivelul întregii UE, acest lucru va avea de asemenea efecte pozitive asupra concurenței”.

59. În acest scop, Regulamentul 2017/2195 prevede patru platforme europene pentru schimbul de energie de echilibrare [29], câte una pentru fiecare dintre produsele standard de echilibrare definite [30]:

– platforma europeană pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele de înlocuire, cunoscută drept platforma RR (*Replacement Reserve Platform*). Prevăzută la articolul 19 din Regulamentul 2017/2195, ea a fost instituită de OTS-uri în scopul de a realiza procesul de înlocuire a rezervelor în conformitate cu partea IV din Regulamentul 2017/1485 [31]. Această platformă a fost dezvoltată în cadrul proiectului TERRE (*Trans-European Replacement Reserves Exchange*), bazat pe soluția LIBRA, care este un sistem informatic comun [32]. Platforma este operațională din ianuarie 2020, iar funcționarea acesteia este stabilită în cadrul aplicației *Replacement Reserve Implementation Framework* [33];

– platforma mFRR. Prevăzută la articolul 20 din Regulamentul 2017/2195, ea a fost dezvoltată în cadrul proiectului *Manually Activated Reserves Initiative* (MARI) și este reglementată prin Decizia ACER 03/2020. Este operațională de la 5 octombrie 2022, iar la aceasta aderă progresiv OTS-urile din statele membre;

– platforma aFRR. Prevăzută la articolul 21 din Regulamentul 2017/2195, ea a fost dezvoltată în cadrul proiectului PICASSO (*Platform for the International Coordination of Automated Frequency Restoration and Stable System Operation*) și este reglementată prin Decizia ACER 02/2020. Este operațională de la 1 iunie 2022, iar la aceasta aderă progresiv OTS-urile din statele membre;

– platforma europeană pentru procesul de compensare a dezechilibrelor, cunoscută sub numele *Imbalance Netting Platform* sau *IN Platform*. Prevăzută la articolul 22 din Regulamentul 2017/2195, ea a fost stabilită la 24 iunie 2021 în temeiul proiectului *International Grid Control Cooperation* [34]. OTS-urile au decis să utilizeze același sistem informatic și aceleași canale de comunicare pentru platforma aFRR și pentru platforma IN.

[29] În ceea ce privește aceste platforme, a se vedea site-ul internet al European Network of Transmission System Operators for Electricity (ENTSO-E) https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/#implement, precum și site-ul internet al ACER, https://www.acer.europa.eu/electricity/market-rules/electricity-balancing/balancing-energy-platforms. A se vedea de asemenea analiza lui Gröper, F., și Stamati, M., „Network regulation and third party access”, în Jones, C., și Kettlewell, W-J., (editori), *EU Energy Law. Vol. I: The Internal Energy Market*, ediția a cincea, Claeys & Casteels, Deventer, 2021, pp. 38-41.

[30] Stadiul de dezvoltare al acestor platforme poate fi văzut pe pagina ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023*, pp. 37, 38 și 65-78, disponibil la https://ee-public-nc-downloads.azureedge.net/strapi-test-assets/strapi-assets/ENTSO_E_Market_Report_2023_11a344f1c1.pdf.

[31] https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/. Rezervele de înlocuire au ca obiect soluționarea dezechilibrelor dintre producție și consum care pot apărea după închiderea pieței intrazilnice.

[32] În ceea ce privește această platformă, a se vedea concluziile avocatei generale Kokott prezentate în cauza Swissgrid/Comisia (C-121/23 P, EU:C:2024:615), cauză în care nu s-a pronunțat încă o hotărâre și care se referă doar la capacitatea procesuală activă a OTS-ului Swissgrid pentru a introduce o acțiune în anulare împotriva unei scrisori a Comisiei care îl împiedica să participe la platforma menționată.

[33] Dezvoltarea acestei platforme este descrisă în *Implementation framework for the exchange of balancing energy from Replacement Reserves in accordance with Article 19 of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing* din 10 martie 2023, disponibil la https://www.cnmc.es/sites/default/files/4623805.pdf. A se vedea informații despre această platformă la https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/terre/.

[34] A se vedea informațiile privind *European platform for operating the imbalance netting process* la https://www.entsoe.eu/network_codes/eb/imbalance-netting/.

60. OTS-urile au desemnat Amprion GmbH și TransnetBW GmbH drept entități responsabile de dezvoltarea, întreținerea și funcționarea platformelor mFRR și aFRR/IN [35]. Astfel cum a precizat ACER în ședință, OTS-urile ar fi trebuit să se alăture progresiv acestor platforme, pe parcursul unei perioade de tranziție, până la 24 iunie 2024, însă în practică există întârzieri în acest proces [36].

61. Diferența dintre platformele mFRR și aFRR constă, după cum reiese din denumirile lor, în „[…] modul în care se realizează activarea energiei de echilibrare: manual, de către un operator, sau automat, în buclă închisă” [37].

B. Prima parte a celui de al doilea motiv de recurs: confuzia între obligațiile legale impuse de articolul 37, pe de o parte, și de articolele 20 și 21 din Regulamentul 2017/2195, pe de altă parte

62. Recurentele reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept întrucât a constatat că calcularea capacității de transport interzonale trebuie să fie considerată o funcție necesară pentru funcționarea platformelor mFRR și aFRR. În acest mod, Tribunalul ar fi extins regimul prevăzut la articolele 20 și 21 din Regulamentul 2017/2195 la funcția menționată la articolul 37, care prevede un regim juridic diferit.

63. Potrivit Tribunalului, camera de recurs a concluzionat în mod corect că funcția de gestionare a capacității este una dintre funcțiile necesare pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR. În această privință, raționamentul Tribunalului poate fi rezumat astfel [38]:

– propunerile de metodologii prezentate de OTS-uri trebuie să includă definiția funcțiilor necesare pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR;

– din Regulamentul 2017/2195 rezultă că aceste platforme trebuie să includă cel puțin funcția de optimizare a activării [39] și funcția de decontare OTS-OTS, însă nu se exclude posibilitatea adăugării altor funcții;

– mai concret, funcția de „calculare a capacității interzonale” este una dintre cele necesare pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR. Acesta este cazul în special dacă adăugarea funcției respective este necesară pentru proiectarea de principiu a platformelor în cauză, care trebuie să răspundă unor principii de guvernanță și unor procese operaționale comune;

– interpretarea noțiunii de „funcție necesară pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR” trebuie să țină seama de contextul și de obiectivele urmărite de Regulamentul 2017/2195. Potrivit acestor criterii, este vorba despre funcții care, atât pe plan tehnic, cât și juridic, sunt *necesare* pentru implementarea și funcționarea eficiente și sigure ale platformelor menționate;

[35] ENTSO-E: *Explanatory document of proposals for amendment of the implementation frameworks for the European balancing platforms in accordance with articles 20(1), 21(1) and 22(1) of Commission Regulation (EU) 2017/2195 of 23 November 2017 establishing a guideline on electricity balancing*, 22 martie 2022, p. 4.

[36] A se vedea documentele *aFRR-Platform Accession roadmap*, din 26 septembrie 2024, disponibil la PICASSO_12th_Accession_roadmap_ext.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net), și *mFRR-Platform Accession roadmap*, din 10 octombrie 2024, disponibil la MARI_Accession_roadmap_OCT_2024.pdf (eepublicdownloads.blob.core.windows.net).

[37] A se vedea articolul 2 punctul 34 din Regulamentul 2017/2195.

[38] Punctele 110-124 din hotărârile atacate.

[39] Potrivit articolului 2 punctul 39 din Regulamentul 2017/2195, „funcția de optimizare a activării” este „funcția de operare a algoritmului aplicat pentru a optimiza activarea ofertelor de energie de echilibrare”.

– pe plan juridic, articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul 2017/2195 impune OTS-urilor să actualizeze în mod continuu capacitatea interzonală disponibilă pentru schimbul de energie de echilibrare sau pentru compensarea dezechilibrelor;

– pe plan tehnic, așa cum reiese din propunerile de metodologii aFRR și mFRR elaborate de OTS-uri, actualizarea continuă a capacității menționate, subiacentă funcției de gestionare a capacității, este un input esențial pentru optimizarea activării. Aceasta din urmă, la rândul său, este o funcție necesară a platformelor, pentru a optimiza activarea ofertelor de energie de echilibrare celor mai bine clasate (în lista cu ordine de merit comune), ținând seama de capacitățile de transport interzonale limitate care sunt disponibile;

– de altfel, OTS-urile însele au adăugat platformelor funcția de gestionare a capacității pentru ca acestea să răspundă cerințelor unei proiectări de principiu, în termeni de eficiență și de siguranță, impuse de Regulamentul 2017/2195.

64. În temeiul acestor ipoteze, Tribunalul concluzionează că: „[…] funcția care permite calcularea și actualizarea continuă a capacității de transport interzonale disponibile, urmând o metodologie armonizată în privința tuturor OTS-urilor, trebuie considerată, având în vedere obiectivul de a asigura o funcționare eficientă și sigură a platformei […] urmărit de Regulamentul 2017/2195, ca fiind, atât din punct de vedere tehnic, cât și juridic, o funcție necesară pentru funcționarea unei platforme a cărei proiectare, așa cum se amintea la articolul 21 alineatul (3) litera (a) [articolul 20 alineatul (3) litera (a)] din Regulamentul 2017/2195, trebuie să fie de principiu și să răspundă unor principii de guvernanță și unor procese operaționale comune” [40].

65. Această afirmație se repetă în termeni analogi în alte pasaje ale hotărârilor atacate. Mai precis, la punctul 122 din acestea se arată că „[…] funcția de actualizare continuă a capacității de transport interzonale disponibile, subiacentă funcției de gestionare a capacității, și, în consecință, funcția de gestionare a capacității însăși trebuie să fie calificate în mod global ca funcții necesare pentru funcționarea platformei […]”.

66. Interpretarea noastră cu privire la relația dintre articolul 37 și articolele 20 și 21 din Regulamentul 2017/2195 diferă de cea a Tribunalului. Ne vom referi separat la articolul 37, pe de o parte, și la articolele 20 și 21, pe de altă parte, pentru a sintetiza ulterior argumentele noastre privind interpretarea coroborată a acestor dispoziții.

1. Articolul 37 din Regulamentul 2017/2195

67. Articolul 37 din Regulamentul 2017/2195 stabilește regimul juridic pentru actualizarea în mod continuu a disponibilității capacității interzonale. În conformitate cu acest regim, articolul 37 din Regulamentul 2017/2195:

– impune OTS-urilor, după ora de închidere a porții pieței intrazilnice interzonale, să actualizeze în mod continuu disponibilitatea capacității interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare sau pentru realizarea procesului de compensare a dezechilibrelor [alineatul (1)];

– impune ca, în termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a regulamentului menționat, toate OTS-urile dintr-o regiune de calcul al capacităților să elaboreze o metodologie de calcul al

[40] Punctul 115 din hotărârile atacate.

capacității interzonale în intervalul de echilibrare pentru schimbul de energie de echilibrare sau pentru realizarea procesului de compensare a dezechilibrelor [alineatul (3)];

– prevede că, înainte de punerea în aplicare a metodologiei de calcul al capacității în temeiul alineatului (3), OTS-urile utilizează capacitatea interzonală rămasă după ora de închidere a porții pieței intrazilnice interzonale [alineatul (2)].

68. Or, prevederile articolului 37 din Regulamentul 2017/2195 se adresează OTS-urilor și nu fac nicio trimitere la platformele europene pentru schimbul energiei de echilibrare (articolele 19-22 din regulamentul menționat).

69. În opinia noastră, care coincide cu cea a recurentelor, trebuie să se facă distincție între obligațiile impuse OTS-urilor și funcțiile atribuite platformelor. Din punct de vedere sistematic, Regulamentul 2017/2195 reglementează ambele aspecte în părți diferite ale textului:

– în titlul II („Piața de echilibrare”) capitolul 2 („Platformele europene pentru schimbul energiei de echilibrare”) sunt incluse articolele 20 și 21, care reglementează platformele mFRR și aFRR;

– în schimb, în titlul IV („Capacitatea interzonală pentru serviciile de echilibrare”) capitolul 1 („Schimbul de energie de echilibrare sau procesul de compensare a dezechilibrelor”) este reglementat modul în care OTS-urile trebuie să utilizeze (articolul 36) și să calculeze (articolul 37) capacitatea interzonală disponibilă.

70. Distincția nu operează doar în termeni de localizare sistematică în cuprinsul Regulamentului 2017/2195. Lectura articolului 37 scoate în evidență faptul că acesta nu conține nicio trimitere și nicio referință încrucișată la articolele 20 și 21. În special, din articolul 37 nu se poate deduce că gestionarea capacității interzonale este *necesară* pentru funcționarea platformelor mFRR și aFRR. Platformele respective au nevoie de datele privind capacitatea interzonală de echilibrare disponibilă pentru a fi schimbată între OTS-uri în vederea punerii în aplicare a funcției de optimizare a activării.

71. Conceptul de „funcții necesare pentru funcționarea platformei” nu este inclus în cele patruzeci și cinci de noțiuni definite la articolul 2 din Regulamentul 2017/2195. Acest concept apare doar la articolele 20 și 21 din regulamentul menționat, iar semnificația sa trebuie să fie stabilită în conformitate cu respectivele prevederi.

2. Articolele 20 și 21 din Regulamentul 2017/2195

72. Primul alineat al acestor articole prevede că OTS-urile trebuie să elaboreze o propunere privind cadrul de punere în aplicare a platformelor mFRR și aFRR. Al doilea alineat precizează următoarele caracteristici ale celor două platforme: (i) trebuie să fie operate de un OTS sau prin intermediul unei entități create de OTS-uri însele; (ii) trebuie să se bazeze pe principii comune de guvernanță și pe procese operaționale comune; (iii) trebuie să fie constituite cel puțin din funcția de optimizare a activării și din funcția de decontare OTS-OTS; (iv) trebuie să aplice un model OTS-OTS multilateral, cu liste cu ordine de merit comune, pentru a face schimb cu toate ofertele de energie de echilibrare din toate produsele standard de rezerve pentru restabilirea frecvenței cu activare (manuală sau automată).

73. Propunerea OTS-urilor trebuie să îndeplinească aceste caracteristici ale platformelor și să includă cel puțin elementele menționate la articolul 20 alineatul (3) și la articolul 21 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195. Printre aceste elemente se află „(a) proiectarea de principiu a platformei europene” și „(c) definirea funcțiilor necesare pentru funcționarea platformei europene”.

74. Printre funcțiile platformelor mFRR și aFRR se află *în mod necesar* cele de optimizare a activării și de decontare OTS-OTS. Ambele funcții sunt, așadar, *necesare* pentru funcționarea platformelor mFRR și aFRR. În aceeași măsură, ele trebuie să fie incluse ca atare în propunerile prezentate de OTS-uri.

75. Dezbaterea s-a axat pe interpretarea termenilor „cel puțin” de la articolele 20 alineatul (2) și 21 alineatul (2) din Regulamentul 2017/2195. În opinia Tribunalului, referirea în ambele dispoziții la funcțiile (minime) de optimizare a activării și de decontare OTS-OTS nu împiedică ACER să impună platformelor să includă, sub aceeași denumire de *funcții necesare*, alte funcții distincte de cele două menționate.

76. Din punctul nostru de vedere însă, această interpretare nu este corectă. Legiuitorul a urmărit să doteze platformele cu un conținut minim de funcții și a considerat că numai două erau esențiale („necesare”) pentru funcționarea lor. Desigur, nimic nu împiedică adăugarea altor funcții, precum cea de gestionare a capacității interzonale, însă decizia dacă sunt adăugate sau nu alte funcții este de competența OTS-urilor, ACER nefiind autorizată să le impună acest lucru.

77. OTS-urile recurente nu neagă că datele privind capacitatea interzonală sunt necesare pentru funcționarea eficientă a platformelor de echilibrare [41]. Totuși, din această premisă nu se poate deduce că calcularea acestor date ar trebui să fie efectuată – ca funcție necesară – de entitatea desemnată pentru operarea platformei sau de platforma însăși.

78. În realitate, articolul 37 din Regulamentul 2017/2195 este cel care încredințează OTS-urilor (iar nu platformelor) calcularea capacității interzonale. Procesul de calcul și de actualizare a datelor privind disponibilitatea acestei capacități intră în sarcina OTS-urilor.

79. Faptul că datele menționate sunt esențiale pentru funcționarea adecvată a platformelor mFRR și aFRR (aspect care nu este contestat de părți) nu înseamnă, repetăm, că trebuie să fie încredințate în mod imperativ acestor platforme, printr-o decizie a ACER, calcularea capacității interzonale și actualizarea continuă a acesteia. Calcularea capacității interzonale nu trebuie să se realizeze în mod necesar, subliniem, ca funcție *necesară* a platformelor și de către entitățile însărcinate cu operarea acestora.

80. Întrebările adresate de Curte în ședință au scos în evidență faptul că articolul 37 din Regulamentul 2017/2195 atribuie OTS-urilor, sub supravegherea ANR-urilor, funcția de generare a datelor privind capacitatea interzonală pentru schimbul de energie de echilibrare și actualizarea continuă a acestor date. Doar OTS-urile dețin mijloacele tehnice și sunt în măsură să genereze aceste date, astfel încât nu este posibil să se transfere funcția de generare a datelor menționate către algoritmul unei platforme. În caz contrar, ar putea fi pusă în pericol siguranța furnizării de energie electrică de care sunt responsabile OTS-urile în teritoriile lor respective.

[41] Punctul 32 din recursuri.

81. Prin urmare, suntem de părere că este greșit să se considere că funcția de generare și de actualizare a datelor privind energia interzonală de echilibrare ar trebui considerată ca fiind una dintre funcțiile necesare pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR. Cele două platforme nu pot gestiona nici capacitatea interzonală pentru schimbul de energie de echilibrare, nici actualizarea acesteia, deși au nevoie de aceste date pentru a funcționa. OTS-urile sunt obligate să transmită platformelor datele menționate în mod individual sau, în cazul în care consideră că este mai potrivit, în mod centralizat, prin intermediul unui modul informatic comun.

3. Argumente în favoarea admiterii primei părți a celui de al doilea motiv de recurs

82. În primul rând, astfel cum a admis Tribunalul[42], platformele mFRR și aFRR au funcționat inițial fără funcția de gestionare a capacității interzonale.

83. Acest lucru s-a întâmplat întrucât, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195, OTS-urile trebuiau să elaboreze în prealabil o metodologie de calcul al capacității de transport interzonale în intervalul de echilibrare. OTS-urile au decis că această funcție va fi realizată printr-un modul informatic, în mod coordonat și centralizat, la un nivel multiplatformă, ele trebuind să pună în aplicare în avans acest modul și să organizeze gestionarea sa[43].

84. În al doilea rând, astfel cum am precizat deja, articolul 37 din Regulamentul 2017/2195 stabilește un regim juridic pentru actualizarea în mod continuu a disponibilității capacității interzonale și pentru crearea unei metodologii de calcul al acestei capacități. Respectivul regim juridic este diferit de cel aplicabil celorlalte patru platforme europene pentru schimbul de energie de echilibrare (articolele 19-22 din regulamentul menționat). Este vorba despre regimuri diferite, care reflectă opțiunea legiuitorului de a le dota cu conținuturi autonome.

85. În al treilea rând, procedura decizională aplicată creării platformelor mFRR și aFRR este diferită de cea utilizată la articolul 37 din Regulamentul 2017/2195. Potrivit articolului 5 alineatul (2) din regulamentul menționat, este de competența autorităților de reglementare să aprobe propunerile prezentate de OTS-uri privind: „(a) termenii-cadru pentru crearea platformelor europene, în temeiul articolului 20 alineatul (1), al articolului 21 alineatul (1) […]” și „(b) modificările termenilor-cadru pentru crearea platformelor europene, în temeiul articolului 20 alineatul (5) și al articolului 21 alineatul (5)”. ACER stabilește, așadar, la propunerea OTS-urilor, termenii-cadru pentru crearea și modificarea acestora în cazul platformelor mFRR și aFRR/IN.

86. Dimpotrivă, este de competența OTS-urilor să propună ANR-urilor din regiunea vizată să aprobe, în temeiul articolului 5 alineatul (3) litera (f) din Regulamentul 2017/2195, metodologia de calcul al capacității interzonale pentru fiecare regiune de calcul al capacității, în temeiul articolului 37 alineatul (3)[44]. Intervenția ACER este posibilă în astfel de situații în cazul în care ANR-urile nu reușesc să ajungă la un acord sau atunci când solicită agenției menționate să adopte o decizie, în temeiul articolului 5 alineatul (7) din Regulamentul 2017/2195 și al articolului 6 alineatul (10) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul 2019/942.

[42] Hotărârile atacate, punctele 120 și 121.

[43] O explicare a acestui modul poate fi găsită în ENTSO-E, *ENTSO-E Market Report 2023*, pp. 78 și 79.

[44] A se vedea Hotărârea din 7 septembrie 2022, BNetzA/ACER (T-631/19, EU:T:2022:509, punctele 37-39).

87. Utilitatea și eficiența sporită a includerii gestiunii capacității interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare în platformele europene nu justifică, în opinia noastră, recunoașterea unei competențe implicite în favoarea ACER pentru a o califica drept funcție necesară pentru funcționarea platformelor aFRR și mFRR. OTS-urile sunt cele care dispun de mijloacele tehnice necesare pentru a calcula și a actualiza capacitatea interzonală și nu este evident că platformele aFRR și mFRR ar putea realiza mai eficient această activitate. În plus, respectiva competență implicită ar fi contrară articolului 37 din Regulamentul 2017/2195 [45].

88. În al patrulea rând, articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul 2017/2195 impune OTS-urilor să actualizeze în mod continuu disponibilitatea capacității interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare. Așadar, fiecare OTS are obligația de a gestiona capacitatea de schimb, esențială pentru a face posibil schimbul interzonal de energie. Articolul 37 nu precizează că această funcție este atribuită platformelor europene pentru schimbul de energie de echilibrare.

89. Prin urmare, din articolul 37 alineatul (1) din Regulamentul 2017/2195 se poate deduce că informațiile privind energia de echilibrare disponibilă pentru schimb între zone sunt furnizate de fiecare OTS. Astfel cum am indicat deja, OTS-urile sunt cele care dispun de mijloacele tehnice pentru a furniza datele privind capacitatea interzonală de energie de echilibrare disponibilă. Articolul 37 alineatul (2) confirmă acest argument prevăzând că OTS-urile utilizează capacitatea interzonală rămasă după ora de închidere a porții pieței intrazilnice interzonale până la momentul dezvoltării și punerii în aplicare a metodologiei de calcul al capacității în temeiul alineatului (3).

90. În al cincilea rând, articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195 prevede implementarea progresivă a unei gestiuni armonizate a funcției de gestionare a capacității interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare. În concret, dispoziția menționată prevede că, în termen de cinci ani, toate OTS-urile dintr-o regiune de calcul al capacităților elaborează o metodologie de calcul al capacității interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare. Prin urmare, OTS-urile sunt cele care elaborează această metodologie, iar ANR-urile sunt cele care o aprobă. OTS-urile sunt de asemenea cele obligate să mențină coerența cu metodologia de calcul al capacității interzonale aplicată în intervalul de timp al pieței intrazilnice, stabilită în temeiul Regulamentului (UE) 2015/1222 [46].

91. Contrar celor susținute de Tribunal, nu ni se pare logic ca funcția de gestionare a capacității interzonale să fie atribuită platformelor europene și, dimpotrivă, ca elaborarea metodologiei privind capacitatea interzonală menționată să fie în sarcina OTS-urilor, iar aprobarea acesteia în sarcina ANR-urilor. Între alineatele (1) și (3) ale articolului 37 din Regulamentul 2017/2195 trebuie să existe o coerență, pe care, în opinia noastră, hotărârile atacate nu o respectă.

92. Tribunalul nu ia în considerare în mod corect relația dintre articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul 2017/2195 și Regulamentul 2015/1222. După cum am menționat deja, prima dispoziție impune să existe o coerență între metodologia de calcul al capacității interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare elaborată de OTS-uri și metodologia de calcul a capacității interzonale aplicate în intervalele de timp pentru ziua următoare și intrazilnice. Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul 2015/1222 prevede că toate OTS-urile elaborează în comun o propunere comună privind determinarea regiunilor de calcul al capacităților, iar

[45] A se vedea Hotărârea Tribunalului din 24 octombrie 2019, E-Control/ACER (T-332/17, EU:T:2019:761, punctul 69), și Hotărârea Tribunalului din 25 septembrie 2024, RTE/ACER (T-472/21, EU:T:2024:648, punctul 194).

[46] Regulamentul Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor (JO 2015, L 197, p. 24).

articolul 20 alineatul (2) din regulamentul menționat prevede că toate OTS-urile din fiecare regiune de calcul al capacităților transmit o propunere de metodologie comună de calcul coordonat al capacităților pentru regiunea în cauză.

93. Prin urmare, Regulamentul 2015/1222 nu prevede o metodologie comună tuturor OTS-urilor[47] de calcul al capacității interzonale aplicată în intervalele de timp pentru ziua următoare și intrazilnice, ci mai multe metodologii regionale diferite. Calculul capacității interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare nu trebuie să fie realizat printr-o metodologie armonizată unică și obligatorie pentru toate OTS-urile.

94. În al șaselea rând, interpretarea sistematică și finalistă a Regulamentului 2017/2195 realizată de Tribunal nu este determinantă pentru a califica gestionarea capacității interzonale pentru schimbul de energie de echilibrare drept funcție necesară pentru funcționarea platformelor mFRR și aFRR.

95. Pentru atingerea obiectivelor stabilite în considerentele (1), (6), (7) și (10) ale Regulamentului 2017/2195, precum și la articolul 3 din acesta, este suficient ca OTS-urile să furnizeze în mod adecvat platformelor europene datele privind capacitatea interzonală pentru schimbul de energie de echilibrare.

96. Prin urmare, prima parte a celui de al doilea motiv de recurs trebuie să fie admisă.

C. A doua parte a celui de al doilea motiv de recurs: încălcarea obligațiilor legale ale OTS-urilor și a drepturilor conferite acestora de articolele 20 și 21 din Regulamentul 2017/2195

97. În partea a doua a celui de al doilea motiv de recurs, recurentele reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a făcut distincția dintre obligațiile care incumbă OTS-urilor cu privire la funcțiile „necesare” pentru funcționarea platformelor mFRR și aFRR, pe de o parte, și drepturile acestora de a propune includerea unor funcții suplimentare în platformele menționate, pe de altă parte. Recurentele susțin că, în pofida celor admise de camera de recurs și de Tribunal, ACER nu le poate impune să includă nicio funcție suplimentară.

98. ACER respinge acest argument și consideră că interpretarea hotărârilor atacate este corectă în drept.

99. Motivarea Tribunalului include, printre altele, următoarele puncte:

– „[…] a treia propunere mFRRIF [aFRRIF] modificată, luată în final în considerare de ACER, prevedea desemnarea unei entități unice însărcinate cu cele două funcții necesare pentru funcționarea platformei mFRR [aFRRIF] în sensul articolului 20 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul 2017/2195, care erau menționate în mod expres la articolul 20 alineatul (2) [articolul 21 alineatul (2)] din același regulament, și anume optimizarea activării și decontarea OTS-OTS. Gestionarea capacității era de asemenea luată în considerare în a treia propunere de mFRRIF [FRRIF] modificată ca funcție multiplatformă a cărei îndeplinire era necesară pentru funcționarea platformei mFRR [FRR], chiar dacă nu fusese calificată în cadrul acesteia drept

[47] Articolul 21 alineatul (4) din Regulamentul 2015/1222 prevede că „[t]oate OTS-urile din fiecare regiune de calcul al capacităților utilizează, pe cât posibil, date de intrare armonizate pentru calculul capacităților”.

funcție necesară pentru funcționarea respectivă, în sensul articolului 20 alineatul (3) litera (c) [articolul 21 alineatul (3) litera (c)] din Regulamentul 2017/2195 […]”[48];

– „[…] OTS-urile, în a treia propunere de mFRRIF [aFRRIF] modificată, propuseseră ele însele, din motive de îmbunătățire a coordonării între platformele de echilibrare, desemnarea unei entități unice însărcinate cu îndeplinirea gestionării capacității ca funcție multiplatformă. Desigur, contrar ACER, OTS-urile au susținut că gestionarea capacității nu era o funcție necesară pentru funcționarea fiecărei platforme […]”[49].

100. În definitiv, Tribunalul confirmă decizia camerei de recurs, care, la rândul său, susține deciziile ACER contrare poziției OTS-urilor. Tribunalul afirmă că gestionarea capacității interzonale prevăzută la articolul 37 din Regulamentul 2017/2195 trebuie să fie „calificată în mod global”[50] ca funcție necesară pentru funcționarea platformelor mFRR și aFRR.

101. În opinia noastră, după ce am atras atenția că conținutul acestei părți a celui de al doilea motiv de recurs se suprapune în mare măsură cu cel al primei părți, eroarea de drept din hotărârile atacate constă, încă o dată, în faptul că nu s-a constatat că funcțiile necesare, indispensabile, potrivit articolelor 20 și 21 din Regulamentul 2017/2195, pentru stabilirea platformelor mFRR și aFRR sunt, astfel cum prevăd aceleași dispoziții, cele de optimizare a activării și de decontare OTS-OTS.

102. Funcția de gestionare și de actualizare continuă a capacității interzonale disponibile nu este, repetăm, o funcție *necesară* pentru funcționarea platformelor de echilibrare, ci este supusă regimului juridic diferit prevăzut la articolul 37 din Regulamentul 2017/2195.

103. Întrucât ACER a atribuit platformelor mFRR și aFRR, contrar poziției OTS-urilor, funcția de gestionare și de actualizare continuă a capacității interzonale, OTS-urile și ANR-urile pierd, în realitate, dreptul pe care îl conferă acestora articolul 37 din Regulamentul 2017/2195. Ele sunt astfel private de competența de a decide în comun cu privire la cea mai bună modalitate de gestionare a acestei funcții, care, potrivit propunerii lor, era de a desemna o entitate unică însărcinată cu gestionarea capacității ca funcție multiplatformă.

104. În propunerile prezentate către ACER pentru platformele mFRR și aFRR, OTS-urile au stabilit de comun acord că funcția de gestionare a capacității era de fapt o funcție multiplatformă, care trebuia îndeplinită în mod coordonat și centralizat pentru toate aceste platforme. Calcularea capacității interzonale urma să fie realizată pentru toate OTS-urile în cauză prin intermediul unui „modul informatic de gestionare a capacităților”, care ar injecta în mod direct rezultatele obținute în funcția platformelor menționate de optimizare a activării.

105. În propunerile lor, OTS-urile indicau că doresc să își mențină libertatea de a putea încredința gestionarea capacității, într-o formă coordonată și centralizată, unei alte entități decât entitatea unică însărcinată cu îndeplinirea optimizării activării și a decontării OTS-OTS. În așteptarea punerii în aplicare a funcției de gestionare a capacității, în această formă coordonată și centralizată, OTS-urile apreciau că, teoretic, entitatea unică însărcinată cu îndeplinirea

48 Punctul 135 din hotărârile atacate.

49 Punctul 143 din hotărârile atacate.

50 Punctul 122 din hotărârile atacate.

optimizării activării și a decontării OTS-OTS va putea executa și gestionarea capacității, injectând în funcția de optimizare a activării datele care vor fi furnizate de fiecare dintre OTS-urile în cauză [51].

106. Astfel cum am precizat, nu se contestă că platformele mFRR și aFRR au nevoie de datele privind capacitatea interzonală pentru schimbul de energie de echilibrare. În orice caz, aceste date pot fi furnizate platformelor de către OTS-uri, fără a fi necesar să fie gestionate în mod direct pe respectivele platforme.

107. Nimic nu împiedică OTS-urile să decidă de comun acord să propună includerea în platformele mFRR și aFRR a funcției de gestionare a capacității, ca funcție suplimentară, dacă acest lucru permite sporirea eficienței. Aceasta este însă o decizie de competența OTS-urilor și a ANR-urilor, în temeiul articolului 37 din Regulamentul 2017/2195, și care nu le poate fi impusă de ACER în temeiul articolelor 20 și 21 din același regulament.

108. Prin urmare, considerăm că și această a doua parte a celui de al doilea motiv de recurs trebuie să fie admisă.

VIII. Soluționarea acțiunilor în anulare în fața Tribunalului

109. În temeiul articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție, în cazul în care recursul este întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. În acest caz, Curtea poate să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.

110. Propunem Curții să admită recursurile OTS-urilor și, în consecință, să anuleze hotărârile atacate. Considerăm că o anulare în parte a hotărârilor atacate nu este posibilă întrucât punctele viciate de erori de drept sunt esențiale pentru aceste hotărâri. Prin urmare, este necesară anularea în tot a acestora.

111. În plus, considerăm că Curtea dispune de informațiile necesare pentru a soluționa în mod definitiv acțiunile în anulare formulate împotriva deciziilor atacate în fața Tribunalului.

112. Pentru motivele expuse anterior, este necesar să se admită al treilea motiv de anulare invocat în fața Tribunalului, referitor la nerespectarea de către camera de recurs a obligației de a efectua un control complet al deciziilor ACER, precum și părțile a patra și a opta ale celui de al doilea motiv de anulare. În consecință, cele două decizii atacate ale camerei de recurs a ACER trebuie să fie anulate în tot.

IX. Cu privire la cheltuielile de judecată

113. Potrivit articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul este fondat, Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul și se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.

114. În conformitate cu articolul 138 alineatul (1) din același regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

[51] A se vedea hotărârile atacate, punctele 118 și 119.

115. Recurentele au solicitat obligarea ACER la plata cheltuielilor de judecată. În cazul în care, astfel cum propunem, recursurile vor fi admise, se impune obligarea ACER la plata cheltuielilor de judecată aferente recursurilor și procedurilor în primă instanță în fața Tribunalului.

X. Concluzie

116. În temeiul considerațiilor prezentate, propunem Curții:

– admiterea recursurilor și anularea Hotărârilor Tribunalului din 15 februarie 2023, Austrian Power Grid ș.a./ACER (T-606/20, EU:T:2023:64), și Austrian Power Grid ș.a./ACER (T-607/20, EU:T:2023:65);

– anularea Deciziei camerei de recurs a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) din 16 iulie 2020 de confirmare a Deciziei 02/2020 a ACER din 24 ianuarie 2020 privind cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare automată și de respingere a acțiunii formulate de operatorii de transport și de sistem în cauza A-001-2020 (consolidată);

– anularea Deciziei camerei de recurs a Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) din 16 iulie 2020 de confirmare a Deciziei 03/2020 a ACER din 24 ianuarie 2020 privind cadrul de punere în aplicare a platformei europene pentru schimbul de energie de echilibrare din rezervele pentru restabilirea frecvenței cu activare manuală și de respingere a acțiunii formulate de operatorii de transport și de sistem în cauza A-002-2020 (consolidată);

– obligarea Agenției Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) la plata cheltuielilor de judecată.